

ÁGRAJZ

*Fiamnak, Bencének
hálók vagyunk? halak? halók?
s ha hálók, milyen hálók?*

1.
sötétszürkén a fekete árnyak
sáros rajzai az utcakövön
mint bőröd alatt vérerek köteléke
seprűvénákra robbannó ágak
neuronjaidba kódolt futamok
s a mindig elégtelen anyag
közötti űrben megfeszülő
érintésre nyújtózó kézszerű
koronák neonos irizálása
éjibábok hajnalbábok
kialvatlan lepkereggelek

2.
hálókat épít benned az álom
egészen prózai dolgok valójában
mégis rendkívüliek mint egy
murakami novelláskötet
ahol a főszereplő nem is érteni
miért magányos pedig amúgy
remek fogásokat készít roppant
türelemmel persze legtöbbször
csakis magának de összeáll
akár a hangjegyek és filmvászonná
válík a világod ahogy így figyeled
ahogy így figyelem micsoda
kis létező részletekből
dolgozik az álom

3.

íme most retinádon is
agyadban újra képként
láthatod mit lábad alatt
az úton a fojtogató ködben
koppanó lépéseid nyomán
villanyfényes bolygók között
imbolygó szurokragyogásban
csak a fák sáros árnyékai
csak az ágak örök nyújtózkodása
kialvó lámpasorok közötti
törékeny lélegzetvételnyi
szélfútta kapcsolatkísérletek

4.

a haraghoz a félelemhez is idő kell
nemcsak a csalódáshoz és a gyászhoz
te újra itt s újra sehol
dolgodat végzed világodat járod
zárd képletekbe alvásaink ritmusát
tedd mikroszkópod alá sejtjeink
hogy kirajzolódhasson ugyanaz
amiről reggeli útjaink magányos
jeleiből üzenetmorzsáiból
épülnek ágrajzok törékeny hálók